

	УНИВЕРЗИТЕТ У ИСТОЧНОМ САРАЈЕВУ Филозофски факултет Пале					
	Студијски програм: Психологија					
	I циклус студија		IV година студија			
Пун назив предмета	КЛИНИЧКА ПСИХОЛОГИЈА 1					
Катедра	Катедра за психологију – Филозофски факултет Пале					
Шифра предмета		Статус предмета		Семестар	ECTS	
ПС7-1/24		обавезан		VII	6	
Наставник/ -ци	др Ирена Станић, ванредни професор					
Сарадник/ -ци	мрр Лука Боровић, виши асистент					
Фонд часова/ наставно оптерећење (седмично)			Индивидуално оптерећење студента (у сатима семестрално)			Коефицијент студентског оптерећења So
П	АВ	ЛВ	П	АВ	ЛВ	So
3	2	0	67,5	45	0	1,5
укупно наставно оптерећење (у сатима, семестрално) 75 h			укупно студентско оптерећење (у сатима, семестрално) 112,5 h			
Укупно оптерећење предмета (наставно + студентско): 187,5 h семестрално						
Исходи учења	<p>Овладавањем овог предмета студент ће бити оспособљен да:</p> <ol style="list-style-type: none"> објасни основне теоријске моделе у клиничкој психологији идентификује и интерпретира задатке, методе и подручја примјене клиничке психологије идентификује основне методе и садржај клиничке психологије с обзиром на њене специфичности по којима се разликује од осталих психолошких дисциплина критички сагледава сложене теоријске и практичне проблеме клиничке психологије идентификује подручја примјене клиничке психологије као професије 					
Условљеност	ПС5-1/24, ПС5-5/24, ПС6-4/24					
Наставне методе	предавања, вјежбе, семинарски рад, посјете релевантним установама, консултације					
Садржај предмета по седмицама	<ol style="list-style-type: none"> Историја развоја клиничке психологије. Значај експерименталне психологије у развоју клиничке психологије. Крепелинове идеје – повезивање психијатрије и психологије, идеја о психолошкој лабораторији у психијатрији. Доприноси Бинеа, конструисање упитника. Значај психоанализе у теоретском фундаирању клиничке психологије. Разграђивање клиничке психологије и њено претварање у мултидисциплинарну област. Предмет клиничке психологије. Однос између клиничке психологије и психијатрије: повезивање преко психопатологије. Критерији за одређивање психопатологије и нормалности. Подручја примјене клиничке психологије. Перспективе развоја клиничке психологије. Задаци клиничке психологије. Психолошка процјена и психолошка дијагноза. Терминолошко одређење савјетовања, психотерапије, терапије и превенције. Едукација у клиничкој психологији. Етичка питања у клиничкој психологији. Истраживање у клиничкој психологији. Питање специфичности у истраживачком приступу. Методе клиничке психологије. Клиничка психологија као методска дисциплина. Методска начела у психодијагностици, психотерапији и испитивању терапијске промјене. Нове методе клиничке психологије као резултат нових научних достигнућа. Теоријски приступи у клиничкој психологији. Психодинамски приступ. Модел теорије учења. Хуманистички приступ. Развојни приступ у клиничкој психологији. Системски приступ. Атеоретични приступ: класификациони приступ у оквиру медицинског модела. Клиничка неуропсихологија: одређење области, историјски увод. Основне дијагностичке претпоставке. Когнитивне функције. Дијагностика емоционалних стања узрокованих органским поремећајем. Испитивање егзекутивних функција. Разлике у функцији хемисфера. Поремећај фронталних лобуса. Краниocereбралне повреде. Психооргански синдром. Неуропсихолошки тестови. Форензичка клиничка психологија. Право и психологија. Правни модел личности. Подручје форензичке психологије. Форензичка психолошка процјена. Значење критичне радње. Принципи рада у форензичкој психологији. Психологија у психијатрији. Кратак историјски преглед развоја психологије и 					

	<p>психијатрије. Антропоцентрична и патоцентрична мисао. Аутономност, тачке додира и преплитања ове двије науке. Тимски рад у психијатрији и улога психолога у тиму. Доприноси антипсихијатријског покрета.</p> <p>9. Клиничка психологија у медицини – здравствена психологија. Појам здравствене психологије и њен однос према клиничкој психологији. Повезаност психологије и медицине. Психологија у различитим подручјима медицине. Појам психосоматских обољења. Француска психосоматска школа. Психосоцијални аспекти хоспитализације. Психичка стања која прате тешке болести у терминалној фази и могуће психолошке интервенције. Потреба за психолошком едукацијом здравствених радника.</p> <p>10. Примјена клиничке психологије у социјалном раду. Основни задаци. Установе и кадрови. Популација корисника. Методолошка оријентација. Откривање и идентификација случаја. Дијагностика и третман. Етика. Тимски рад у подручју социјалног рада.</p> <p>11. Комунална клиничка психологија: Ментално здравље у заједници. Концепт менталног здравља у заједници. Програм социјалне клиничке психологије. Принцип територије. Метод социјалне клиничке психологије. Организациони принципи менталног здравља у заједници. Врсте превентивног дјеловања. Интервенција у кризи.</p> <p>12. Клинички приступ ометеним у развоју. Популација ометених у развоју. Специфичности примјењених метода и инструмената. Намјена и кориштење налаза психолога. Развојна клиничка психологија. Специфичности дјечје клиничке психологије. Улога сарадње са родитељима. Методе и инструменти. Сарадња са другим институцијама.</p> <p>13. Савјетовање и психотерапија. Основне одреднице појмова. Психотерапијски и савјетодаван контекст. Најчешћи психотерапијски приступи.</p> <p>14. Истраживање у клиничкој психологији. Етиопатогенетска истраживања. Корелативна прије него експериментална истраживања. Модели истраживања. Истраживања ризичних група. Истраживања валидности дијагностичких система. Истраживања ефикасности психотерапије. Истраживања у погледу поштовања етичког кодекса.</p> <p>15. Завршна седмица. Рекапитулација градива.</p>
--	--

Обавезна литература

Аутор/ и	Назив публикације, издавач	Година	Странице (од-до)
Бергер, Ј., Митић, М.	Клиничка психологија, Центар за примењену психологију, Београд	2007.	
Бергер, Ј., Биро, М., Хрњица, С.	Клиничка психологија, Научна књига, Београд	1990.	
Ђеранић, С.	Нормални развој личности и патолошка уплитања, Завод за уџбенике, Источно Сарајево	2005.	

Допунска литература

Аутор/ и	Назив публикације, издавач	Година	Странице (од-до)
Biro, M, Butollo, W.	Klinička psihologija, Katedra za kliničku psihologiju, Ludwig Maximilians Universitat i Futura publikacija, Novi Sad	2003.	
Биро, М., Ђуровић, Д.	Клиничка психологија: теорија и пракса. Друштво психолога Србије, Центар за примењену психологију, Београд	2020.	

Обавезе, облици провере знања и оцјењивање	Врста евалуације рада студента		Бодови	Процент	
	Предиспитне обавезе				
	Редовно присуство настави		10	10%	
	Семинарски рад		10	10%	
	Колоквијум		20	20%	
	Завршни испит (писмени/усмени)		60	60%	
Оцјена се добија ако се кумулативно скупим најмање 51 бод				100%	
Веб страница					
Датум оцјене					